

Téma Deníku: Projekt TECHNOhrátky – cesta, která vede k řemeslům

Strojírenské obory – výkladní skřín svitavského učiliště

Ředitel Leoš Říha tvrdí: „Žáci, kteří vsadí na technické povolání, určitě neprohloupí!“

Ptáme se

Svitavy – Střední odborné učiliště Svitavy jde pracovním příležitostí pro své žáky naproti. Na poptávku plastikářských firem zareagovalo předloni otevřením zcela nového oboru. Žáci se však snaží směřovat i do dalších strojírenských oborů, v nichž chybí celá generace vyučených odborníků, na což poukazuje i ředitel školy Ing. Leoš Říha (na snímku).

„Všichni naši šikovní a pracovití absolventi se nemusejí bát, že skončí na úřadech práce.“

Leoš Říha, ředitel SOU Svitavy

Jak byste charakterizovali vaši školu?

Prostřednictvím našich oborů se opět začínáme vracet ke klasické strojařině. Postupně však také pronikáme do plastikářského průmyslu, který je snad nejrychlejší se rozvíjejícím segmentem hospodářství České republiky. Ten táhnou především výrobky pro automobilový průmysl. Již třetím rokem učíme ma-

turitní obor mechanik plastikářských strojů, který je přesně ušitý na míru firmám na zpracování plastů.

O které obory projevují žáci základních škol největší zájem?

U učebních tříletých oborů jde o obory prodavač, instalatér, nástrojař a zámečnick. U maturitních čtyřletých přijímáme nejčastěji žáky do oboru mechanik seřizovač CNC a mechanik plastikářských strojů. Stále je zde však určitý rozpor mezi přáním žáků základních škol a reálnou situací na trhu práce.

Jaké zázemí a zajímavé aktivity můžete zájemcům nabídnout?

Dobrá technická škola se dnes nejlépe pozná podle vybavení dílen na odborný výcvik a mírou spolupráce s firmami, ve kterých se žák může setkat s moderními zařízeními a technologiemi. Na této úrovni je naše škola na špičce mezi ostatními školami. Účast v projektu Podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Pardubickém kraji znamenala pro SOU Svitavy významné investice do modernizace učeben a jejich technologického vybavení. Zhruba polovina z celkové částky dvanácti milionů korun připadla na vybudování a inovaci dvou odborných učeben – jednu na výuku robotiky, druhou na výuku hydrauliky a pneumatiky.

Proč by si žáci měli vybrat právě vaši školu?

Kromě kvalitního vybavení dílen spolupracujeme s desítkami úspěšných firem v okolí, z nichž některé poskytují našim žákům stipendia. Do dvou let má také ve svitavské průmyslové zóně vyrůst nový závod na výrobu plastových komponent do motorů automobilů včetně vývojového centra. Počáteční počet 300 pracovníků by se do čtyř let měl ztrojnásobit. Takové množství kvalifikovaných pracovníků ve Svitavách není a pro zámečníky, nástrojaře a především mechaniky plastikářských strojů to bude ideální zaměstnavatel.

Jaké je uplatnění vašich absolventů na pracovním trhu?

Všichni naši šikovní a pracovití absolventi se nemusejí bát, že skončí na úřadech práce. Ve firmách se setkáváme se spoustou našich žáků a zaměstnavatelé si je převážně

chválí. Je potřeba si uvědomit, že ve strojírenských firmách již vznikla obrovská generační mezera kvalifikovaných pracovníků. A strojírenství vždy patřilo k výstavním skříním českého průmyslu. Vždy bylo jejím tahounem a v budoucnosti tomu snad nebude jinak. Žáci, kteří vsadí na technické povolání, určitě neprohloupí.

Vizitka školy

Adresa:
Střední odborné učiliště Svitavy
Nádražní 1083/8
568 02 Svitavy

Ředitel:
Ing. Leoš Říha

Kontaktní údaje:
Tel.: +420 461 534 927
E-mail: info@sou.svitavy.cz
Web: www.sousvitavy.cz

Svářeči s tradicí, oblíbené kurzy a motivační stipendia

Za kulisami

Svitavy – Tři následující příklady přibližují aktivní život žáků SOU Svitavy.

SVÁŘEČSKÁ ŠKOLA STŘEDEM ZÁJMU. Více než dvacetiletou tradici na SOU Svitavy má svářečská škola. V ní získávají potřebné dovednosti žáci v oborech instalatér, zámečnick nebo mechanik strojů a zařízení, ale využívá se také pro doplňkovou činnost pro veřejnost. Ve specializovaných učebnách s pěti stanovišti nabízí škola výuku sváření plamenem, elektrickým obloukem, v ochranné at-

mosféře, CNC a nově také metodou TIG formou základních kurzů, úředních zkoušek a doškolení, případně přeškolení svářečů. Úspěšní absolventi získávají svářečské průkazy s celostátní platností.

VE ZNAMENÍ SPORTU. Žáci 1. ročníků čeká krátce po nástupu do SOU Svitavy příjemné rozptýlení v podobě adaptačního kurzu. V posledních letech ho absolvují v areálu na Srnci u Moravské Třebové. Na programu jsou nejen sportovní a turistické aktivity, ale také koupání v bazénu, paintball, střelba ze vzduchovky, hry v terénu či exkurze do vybraných závodů. Stu-

denti učiliště mají výborné podmínky ke svým pohybovým aktivitám. Hodiny tělesné výchovy totiž tráví v moderním sportovním areálu Na střelnici. Kromě atletického a fotbalového stadionu využívají v chladnějších měsících víceúčelovou sportovní halu, která rozměry i zázemím splňuje parametry pro pořádání mezinárodních zápasů.

ZAJÍMAVÁ MOTIVACE PRO STROJAŘE. V poslední době volají odborníci po aktivní spolupráci středních škol a zaměstnavatelů, což je také příklad SOU Svitavy a společnosti P-D Refractories CZ. Ta od tohoto školního pří-

pravila zajímavou motivační nabídku žákům, kteří si vybrali obory obráběč kovů, strojní mechanik-zámečnick nebo mechanik seřizovač se zaměřením na CNC stroje. Jeden z největších výrobců záruvzdorných výrobků a surovin se rozhodl podpořit své budoucí pracovníky už v 1. ročníku měsíčním kapesným pět set korun – podmínkou je pouze řádná docházka do školy. Od 2. ročníku v případě dobrých studijních výsledků a zájmu o práci v závodech ve Velkých Opatovicích, Březině nebo Svitavách firma nabídne stipendium a po absolvování školy také pracovní poměr.

Podpořili správnou věc

Svitavy – Žáci SOU Svitavy opakovaně prokázali svůj smysl pro pomoc potřebným. Uspořádali mezi sebou charitativní sbírku a vybrali částku pět tisíc korun, kterou věnovali na rehabilitační pobyt zdravotně postižených dětí – členů svitavského Klub Pohoda. Zatímco v roce 2013 vybírali peníze pouze plastikáři, tentokrát se zapojili všichni žáci napříč obory. „Chceme ukázat ostatním, že nám není jedno, co se kolem nás děje. Rádi bychom alespoň trochu zlepšili život těm, kteří to potřebují,“ shrnul ušlechtilou motivaci žáků plastikář Marek Schiller.

Stránku připravili:
EVA HROMÁDKOVÁ a VLADIMÍR ZEMÁNEK
Foto: autoři a archiv školy

Dívka se zvláštním vztahem: miluje stroje a naprogramuje lis

Zpověď

Svitavy – Sedmnáctiletá Kristýna Rumlová z Dlouhé Loučky se neocitla ve třídě mechaniků plastikářských strojů nedopatřením, ani si nespolehlá plastikáře s plastikou. Naopak, kariéra obou rodičů v plastikářské firmě ji k tomuto oboru přímo nasměrovala. Ne však z donucení – tuhle tichou dívku, která ve svitavském učilišti studuje třetím rokem, tento obor skutečně zaujal.

Proč jste se rozhodla právě pro tento obor?

Mám dojem, že skoro všechno kolem nás je nyní vyrobeno z plastu. Proto když učiliště ve Svitavách v roce 2012 otevřelo tento nový obor, neváhala jsem. Navíc můj strýc mě často

bral do plastikářské firmy Rehau, kde pracují i oba rodiče, a hrozně se mi tam líbilo.

Není to pro dívku poněkud nezvyklý obor?

Vyložené dívčí obor mě nikdy nelákal. Sice jsem uvažovala, že bych studovala na veterinářku, ale nakonec jsem si podala přihlášku do svitavského učiliště. A nelituji toho.

Já prostě byla od malička technicky založená, s tátou jsme trávili hodně času v dílně, když něco opravoval. Vždycky mne bavily stroje a chtěla jsem zjistit, jak fungují.

Co vás na studiu nejvíce baví?

Třeba bezvadné je programování lisů, to je jednoznačně

nejlepší. V prvním a druhém ročníku jsem se ale nejprve učila základy, které musejí ovládat mechanici a obráběči, tedy hlavně práci s kovy. Důležité bylo nejdříve poznat stroje a způsob, jak se s nimi pracuje. Až ve třetím ročníku mne nyní čekají plasty a práce na plastikářských strojích.

A máte naopak nějaké neoblíbené činnosti?

Nemám ráda pilování. Je to dost těžké a práce moc neubývá. A z ostatních předmětů mne moc nebaví občanská nauka a ekonomika. Ale jsem snaživá, takže to nevzdávám.

Jak jste se adaptovala v čistě klučích kolektivu?

Být samotná dívka mezi dvaceti šesti chlapci je někdy zářeh, ale má to i výhody. Něco jde lépe jim, něco mně, třeba angličtina, takže si vzájemně vypomůžeme. Ale necítím se

nijak utlačená, kluci mi pomůžou, když je potřeba. Treba když se přestrojují formy u lisu, kde je těžká hydraulika, která se musí zapojit. Tam se angažují a pomáhají.

Ale upřímně, nezkouší na vás nějaké fóry, aby vás vedli z míry?

Kluci se nijak nerozpakují dělat mi různé naschvály. Treba mi dávají do bot sáčky a brambůrky nebo mi svazují tkaničky. Prostě pubertáci.

Můžete si o škole kromě rodičů vůbec s někým popovídat?

S kamarádkami to není možné, tohle je moc nebere. Ale třeba na rande je to zajímavé. Můj přítel si na stejné škole vyráběl obor obráběč kovů, proto když se bavíme o techničtějších věcech, tak se i chytám.

Pročvíčujete si svou technickou zručnost třeba i mi-

mo školu?

Občas doma tátovi pomáhám s nějakými opravami. Ale ne že bych se do toho nějak extra hrnula, záleží, o co jde. Treba naposledy jsme spravovali sekačku. A sekala pak dál, takže asi dobrý.

Dokážete si představit, že se tomuto oboru budete věnovat celý život?

Rozhodně ano. Mým snem je pokračovat ve vysokoškolském studiu na Technické univerzitě v Liberci, takže v budoucnu bych se mohla žít třeba jako technolog.

Proč byste doporučila studovat právě obor mechanik plastikářských strojů?

Je zajímavé sledovat, jak se plasty zpracovávají, aby z nich něco vzniklo. Skutečně si myslím, že se z nich dělá skoro vše. Nikdo se nemusí bát, že by práce nebyla. Ani já se nebojím.